

Atspulgs

Adrese: Gaiziņa iela 1, Rīga, LV-1050

Sekretāre: 67229210, 26405775

E-mail: rvakg@riga.lv

Nr. 7

2018./2019

4. maijs – Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena

Ik gadu 4. maijs ir valsts svētku diena — šajā datumā 1990. gadā Latvijas PSR Augstākā Padome ar 138 deputātu balsīm pieņēma deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu", ar kuru atjaunoja 1922.gadā pieņemto Satversmi. Pēc gadu desmitiem Padomju Savienības sastāvā Latvija atkal kļuva par brīvu un neatkarīgu valsti.

Ar šo lēmumu AP atjaunoja Latviju kā neatkarīgu, demokrātisku valsti un noteica valsts varas "de facto" atjaunošanai pārejas periodu, kas beidzās ar Latvijas Republikas 5.Saeimas sasaukšanu. Par to tika informētas toreizējās PSRS un citu pasaules valstu un tautu vadības.

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienas svinībās Rīgā un citās Latvijas pilsētās būs iespēja klausīties koncertus, skatīties filmas, apmeklēt izstādes un atcerēties notikumus 1990. gada 4. maijā.

Jau ceturto gadu par godu Latvijas valsts neatkarības atjaunošanai tiek svinēti Baltā galdauta svētki. Baltā galdauta svētku mērķis ir stiprināt tradīciju 4. maijā cilvēkiem pulcēties pie viena galda ģimenes, draugu, kaimiņu vai kopienas lokā, apzināti svinot savas valsts esību un godinot tos, kuri palīdzējuši to radīt un nosargāt. Baltā galdauta svētkus cilvēki rada sev paši, uz tiem katrs nāk ar savu cienastu, katrs pievieno galdā un

kopīgajās sarunās savu devumu, kopīgi radot svētku sajūtu. Baltā galdauta svētki atgādinās to, ka Latvijas Republikas neatkarības atjaunošana bija rezultāts konkrētu cilvēku neatlaidīgai rīcībai, drosmei un uzdrīkstēšanās.

Par svētku pasākumiem var uzzināt <https://www.kaskurkad.lv/4-maija-pasakumi/visur/>

Kāpēc 1.maijā ir brīvdiena?

2002. gada 23. aprīlī stājās spēkā LR likums “ Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām”, kur Latvijas Republikas Augstākā Padome nolēma atzīt 1.maiju par Darba svētkiem, Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas dienu.

Pašlaik Darba svētkus atzīmē lielākajā daļā valstu. Aukstā kara laikā tos īpaši svinēja komunistiskajās valstīs. Arī pašlaik komunistiskajās valstīs, piemēram, Kubā, Ķīnā un Ziemeļkorejā 1. maijā notiek vērienīgas valsts atbalstītas svinības. Darba svētki, starptautiski zināmi kā Starptautiskā strādnieku diena, ir strādnieku svētki. 1886. gada 1. maijā sākas ofici-

ālā kustība, kas kļuvis par iemeslu 1.maija svinībām. Čikāgā vietējo strādnieku organizācijas pulcējas vienā no pilsētas laukumiem, lai prasītu varas iestādēm pieņemt likumu par astoņu stundu darba dienu, taču kā ierasts, šāda demonstrācija pārauga vardarbībā, un 1. maijs kļuva par sarkanu dienu izlietu asiņu dēļ. 1886. gadā Čikāgā 1. maijā kāds izmeta degbumbu vietā, kur sadūrās protestējošo cilvēku pulis ar policijas vienībām. Likuma sargi pēkšņi atklāja uguni, nogalinot vairākus protestējošos, kā arī septiņus savus dienesta biedrus. izteikta nozīme 1. maijam tika piešķirta sociālistiskajās un komunistiskajās valstīs. PSRS, Varšavas valstu bloks, Ķīna, Ziemeļ-

koreja, Vjetnama un Kuba, tās bija tikai dažas valstis, kurās 1. maiju svinēja ar plašām demonstrācijām. Strādnieku manifestācijas dažās valstīs notiek arī šodien. Taču apgalvot, ka 1. maijs ir komunistu vai sociālistu svētki arī nevar. Lielākā daļa Eiropas piemin 1. maiju tieši kā Darba svētkus, bet ASV 1. maijs tiek saukts par Lojalitātes dienu, atvēlot darba svētkiem septembri. 1. maija dienu grūti noteikt kādu konkrētu gadu, kad to sāks atzīmēt, jo Darba svētku kustība kļuva tik plaša, ka katra valsts to ieviesa pēc saviem ieskatiem.

Pirms 99 gadiem tā bija vēsturiska diena, kad pirmo reizi sanāca Latvijas valsts pilsoņu **ievēlētais pirmais Latvijas valsts parlaments**. Tā bija Satversmes sapulce. Ne vācu bruņinieku jeb muizniecības pārstāvji landtāgā, ne Krievijas impērijas Valsts domes deputāti, protams, nevarēja paust latviešu tautas intereses un centienus. Bija silta saulaina diena, kad 1920. gada 1.maijā Satversmes sapulces locekļi salasījās uz

pirmo sēdi. Pirmoreiz, kopš uz zemeslodes atskanēja latviešu valodas dialekti, pulcējās vienā valsts kopībā tautas vēlēti deputāti, lai lemtu par jaunās valsts tagadni un nākotni. Pacilāta nacionāla pašapziņa, pat lepnums bija vērojams latviešu deputātu sejās. Tā tika sasaukta LR Satversmes sapulce, liekot pamatu Latvijas valstij.

Mums katram godprātīgi strādājot šodien, ir lieliska iespēja pacelt Latviju jaunā līmenī. Valsts ir ikviens Latvijas iedzīvotājs, un tieši no katra paša lēmuma vēlēšanās un citos jautājumos ir atkarīga tās nākotne.

Intervija ar skolotāju

Aprīlī mūsu skolā sāka darbu krievu valodas skolotāja Inga Kleine .
Mēs skolotājai uzdevām dažus jautājumus.

Cik ilgi Jūs jau strādājat par skolotāju?

Par skolotāju strādāju 25 gadus.

Kur Jūs studējāt?

Es pabeidzu Daugavpils Pedagoģisko universitāti.

Vai vienmēr esat gribējusi būt par skolotāju?

Par skolotājas darbu sapņoju jau bērnībā. Mana mamma strādāja par audzinātāju bērnudārzā. Un es bieži gāju pēc skolas pie viņas uz darbu. Man patika kā mamma izturējās pret bērniem, kā vadīja nodarbības. Patika mammas pozitīvs noskaņojums un attieksme pret bērniem. Tāpēc jau bērnībā sapratu, ka savu nākotnes profesiju arī gribu saistīt ar bērniem, pateicoties mammas piemēram.

Kas Jums šķiet visinteresantākais skolotāja darbā? Un visgrūtākais?

Skolotāja profesija nav vienkārša, ne katrs var būt par pedagogu. Jābūt iekšējai vēlmei mācīt bērnus, lai viņi apgūtu ne tikai kādu mācību priekšmetu, bet arī dzīvesprasmes. Skolotājam jābūt saprotošam un pacietīgam, jo skolēni ir ļoti dažādi, daudziem nepieciešama individuāla pieeja gan mācību procesā, gan kontakta rašanā. Bet darbs ar bērniem, jauniešiem dod labu iespēju neatpalikt un neizkrist no dzīves ritma, vienmēr būt enerģijas pilnam un justies jaunam.

Ko Jūs darāt brīvajā laikā?

Brīvajā laikā patīk lasīt, patīk daba, pastaigas, ceļot. Ļoti patīk ūdens, peldēt. Tāpēc bieži apmeklēju baseinu.

Jūsu dzīves moto ?

Iet pa dzīvi ar smaidu, dzīves notikumus uztvert kā lielisku un vērtīgu pieredzi! dzīves moto?

Ko Jūs novēlētu skolēniem?

Tuvojas mācību gada noslēgums, un gribas novēlēt visiem - gan skolēniem, gan skolotājiem izturību un veselību, lai veiksmīgi pabeigt mācību gadu. Bet priekšā - neaizmirstamo un ar interesantiem notikumiem, iespaidiem bagātu vasaru!

Un sev?

Veselību, dzīvesprieku un smaidu.

CELĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Iniciatīvas "Latvijas skolas soma" ietvaros 3.maijā skolēniem bija iespēja doties divās ekskursijās - uz Cēsīm un Ventspili.

Ekskursijas «Cēsis – viduslaiku romantikas pilsēta un Āraišu ezerspils» laikā skolēniem bija iespēja apmeklēt Āraišu ezerpili un ūdensdzirnavas. Āraišu arheoloģiskajā parkā skolēni piedalījās interaktīvā ekskursijā "Izlaušanās cauri laikmetiem", iepazīna Āraišu ezerspils vēsturi un visus noslēpumus. Ekskursijas turpinājumā skolēni devās uz Cēsu Livonijas ordeņa pili, kurai cauri ejot sveču gaismā varēja apskatīt visus pils kambarus.
Sarmīte Gulbinska-Sparāne

Ar saviem iespaidiem dalījās ekskursijas dalībnieki.

11.b klases skolniekam Jegoram visvairāk patika Cēsu pils, bet Bogdanu iespaidoja gājiens ar lukturi rokā šīs pils tornī. *Ļoti interesanta bija ekskursija gida pavadībā. Uzzinājām par bruņinieku dzīvi, viduslaiku cilvēku sadzīvi. Izrādās, ka par vienkāršajām lietām var stāstīt aizraujoši un ar humoru. Āraišu pils apkārtnē arī bija skaista.*

Olga Prokopenko, 12.b klases skolniece.

Neskatoties uz to, ka Cēsīs sniga, ekskursija bija ļoti interesanta. Gide Tatjana aizraujoši stāstīja par pils vēsturi. Mums bija iespēja uzkāpt zem paša pils torņa jumta. Pa logu pavērsās burvīgs skats. Netālu no Cēsīm iegriezāmies Āraišos.

Āraišos redzējām vecās dzirnavas, kur ēdām "Dzirnavnieka pusdienas" – garšīgu spēka putru ar gaļu, uz uguns gatavotu, un saldo ēdienu – rupjmaizes kārtojumu ar kultu saldo krējumu.

CEĻĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Vēlāk apskatījām senās klavieres, dzirnavnieka apavus—koka kurpes - ,izsekojām gauda pārtapšanai par miltu, pamalām graudus, izstaigājām četrus stāvus un apskatījām dzirnavu mehānismus gida pavadībā. Tad mums bija interaktīvā spēle, kuras laikā varējām parādīt savas iemaņas, gudrību, apķērību. Par Āraišu pili uz Āraišu ezera salas mums stāstīja gide Ieva. Mēs uzzinājām, ka Āraišu ezerpils bija no 9. līdz 10. gadsimtam apdzīvota nocietināta latgaļu apmetne.

Tad mēs devāmies uz Turaidu. Mājās atgriezāmies atpūtušies, gandarīti un ar jauniem iespaidiem.

Ekskursijas „Ventspils - krāšņā jūras pilsēta!” laikā skolēni apskatīja Piejūras brīvdabas muzeju Ventspilī jeb Jūras zvejniecības brīvdabas muzeju. Visiem bija iespēja iepazīties ar zvejniecības attīstības galvenajiem posmiem, ar zvejnieku dzīvojamām un saimniecības ēkām, uzzināt, kā tika zvejotas dažādas zivis, kā būvētas laivas. Mēs redzējām enkuru kolekciju, kuras vecākie eksponāti tapuši 18. gs., senās dzirnavas.

Mums bija laiks izbraukt ar Mazbānīti, kuram izbūvēta 1,4 km gara Riņķa līnija un 3,0 km gara Kalna līnija. Gids mums pastāstīja, ka Pirmā pasaules kara laikā šādu satiksmes līdzekli ierīkoja vācu karaspēks, un šaursliežu dzelzceļa līnija savienoja Ventspili ar jūrmalas zvejniekiem. Šī izklaide patika visiem ekskursantiem.

CEĻĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Dienas turpinājumā skolēni apmeklēja Ventspils Amatu māju, kura atrodas atjaunotajā 18. gs. celtajā Kurzemes hercogistes senākajā skolas ēkā .

*Mums bija dota iespēja apskatīt mācību klasi, kas iekārtota 19. gadsimtā, kur bija nodarbība „Senā skola”. Tās laikā varējām iejusties 19.gs. skolnieku lomā— lasīt vecā drukā, rakstīt ar grifelēm uz šīfera tāfelītēm, kā arī uzzinājām par uzvedības normām, sodiem, piedalīties mācību stundā, kas norit 19. gs. tradīcijās. **Ar saviem iespaidiem dalījās 9.b klases skolniece Regīna Samborska.***

Interesanti, ka 19.gadsimta vidū šeit mācījies arī ievērojamais jaunlatviešu darbinieks un izcilais folklorists Krišjānis Barons.

Olimpiskajā centrā „Ventspils” visi paēda garšīgas pusdienas.

Dienas turpinājumā skolēni apmeklēja Livonijas ordeņa pili, uzzināja, ka tā bija būvēta 13. gs. otrajā pusē kā konventa tipa celtne ar iekšējo pagalmu, apskatīja ekspozīciju, kura ir izvietota pils tornī un pils 1. stāvā. Mēs pamanījām senos sienu gleznojumus, izpētījām arheoloģiskajos izrakumos iegūtās liecības par pili un tās iedzīvotājiem. Visiem patika milzīgs manteļskurstenis.

Ar saviem iespaidiem dalījās Ilze Butevica

PĒDĒJAIS ZVANS

Maija beigu tuvošanās katram 12. klases skolēnam liek izjust īpašu nemieru, jo nemanot ir pienācis brīdis, kad 18. maijā skanēs pēdējais skolas zvans. Pēdējais zvans - kā finišs pirms vēl viena liela starta – eksāmeniem!

Tradicionāli tas sākās ar mūsu skolas direktora runu, kurš klātesošajiem atgādināja par skolas tradīcijām, novēlēja veiksmi eksāmenos un nolasīja Latvijas izglītības amatpersonu apsveikuma vēstules.

Svētku noskaņojumu izjuta ne tikai absolventi, bet visi klātesošie – skolotāji, skolēnu vecāki, draugi un apsveicēji. Krievu plūsmas 11. klases skolēni atveidoja skeču ar viesiem no nākotnes, kurā iesaistīja 12.klašu skolēnus, un novēlēja viņiem mainīties atbilstoši laikam un videi. Latviešu plūsmas 11.klases lika minēt nākamajiem absolventiem Latvijas pilsētas, kuras nebija gan viegli atminēt, gan atrast Latvijas kartē.

Krievu plūsmas 12. klases izdaiļoja svētku pasākumu, ar skanīgām dziesmām, raitu mūsdienų dejas soli, kā arī stāstiem par saviem nākotnes nodomiem, mērķiem. Svētkus viņi prot radīt gan paši sev, gan citiem!

Bet 12. c, k, u klases audzinātājas M.Andrejeva, I.Voitkāne un A.Ozoliņa klases raksturojumā izmantoja mēmus, kas visus ļoti iepriecināja, jo humors lika visiem smieties.

Krievu plūsmas klases audzinātāji nolasīja 10 dzīves likumus, kuri noder jebkurā situācijā.

Pasākuma izskaņā visi skolēni pateicās skolotājiem un skolas administrācijai.

Pēdējais zvans ir īpašs un tomēr arī skumjš brīdis, jo tas ir 12 gadu garā posma beigas, kad priekšā – eksāmeni, to rezultātu gaidīšanas periods, un dzīves ceļa izvēle, prieki un atbildības sajūta par padarīto. Lai jums veicas!

Sagatavoja Inga Balode

